
Minneord

OSS IMELLOM

Min gode venn og kollega Arne-Henning Kirk døde 16.10. 2012, etter lengre tids sykdom. Arne-Henning ble født på Mysen 2.9. 1945. Etter endt utdanning, turnustjeneste og militærtjeneste begynte han ved røntgenavdelingen ved Drammen sykehus i 1975. Han bestemte seg tidlig for at det var røntgenlege han ville bli, og frem til 1988 arbeidet han også ved røntgenavdelingene ved Det Norske Radiumhospitalet, Ullevål sykehus og Rikshospitalet. Fra 1988 til 1998 var han ansatt ved Ullevål sykehus som overlege ved røntgenavdelingen. I 1998 kom han til Sentrum Røntgen, nå Curato Røntgen, og forble der inntil sin død.

Arne-Henning var en ressurs – for sine venner, sine medarbeidere og ikke minst for sine pasienter. Det som først og fremst kjennetegnet Arne-Henning var at han hadde tid. Han hadde tid til å lytte, tid til å være til stede. «Det er det som tar tid, som gir livet innhold,» var ett av hans valgspåk. Ikke minst pasientene fikk glede av hans romslighet med tiden. Arne-Henning likte å gjøre ultralydundersøkelser. Da fikk han snakke med pasientene, og de fikk den tiden de trengte. Det hendte at når en pasient ankom Sentrum Røntgen og hørte at Arne-Henning ikke var på jobb, snudde vedkommende og avtalte heller å komme til undersøkelse når han var tilbake.

Arne-Henning var også en ressurs for sine arbeidsgivere. Han arbeidet lange dager, og hans kjære kone Wenche ventet ham aldri hjem før i 19 – 20-tiden på kvelden. Han elsket jobben og hadde nok fortsatt i enda mange år til tross for at han hadde nådd pensjonsalderen.

Ved siden av sitt arbeid som radiolog var Arne-Henning opptatt av sjøen og båtlivet. Mange er hans historier om dristige ferder på åpent hav på svenskekysten, i all slags vær, i sin lille 15 fots jolle, med sjøkart og kompass som eneste hjelpemidler. At det gikk bra, var nok ikke alltid hans fortjeneste.

Arne-Henning har ikke satt dype spor i den medisinske litteraturen, men han har satt dype spor i hjertene til dem som kjente ham. Hos oss, sine nære venner, etterlater Arne-Henning seg et dypt savn. Vi vil huske hans lune vesen, hans underfundige humor og hans tilstedeværelse. Våre tanker går til hans kone Wenche og hans to døtre Julie og Jannike.

Publisert: 5. mars 2013. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.13.0090

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juli 2026.